

LÄKARE MOT KÄRNVAPEN

Nr 126
OKT/NOV 2011

UTGIVEN AV: SVENSKA LÄKARE MOT KÄRNVAPEN I SAMARBETE MED:

DANSKA LÄKARE MOT KÄRNVAPEN | FORSKARE OCH INGENJÖRER MOT KÄRNVAPEN | SVENSKA TANDLÄKARE MOT KÄRNVAPEN

SLMK:s Anti-atombombsdiplom 2011 till Jan Prawitz

ICAN Sverige 2014 – ny aktionsplan för SLMK med fokus på lobbying och nätverksbyggande i Sverige under de närmsta tre åren. Läs ledaren på sidan 4!

SUMMARY IN ENGLISH

ICAN Sweden 2014 is the name of a campaign plan which is now being launched by SLMK and which will dominate our activities during the coming three years. The background is described in the leading article of this number as the window of opportunity now to get started with a process aiming at a nuclear weapons convention. We will focus on networking with other NGOs and on approaching Swedish politicians. When we get closer to the 2014 parliamentary election, we will focus more on the general public. A campaign person will be employed on a half time basis. The financial foundation for this is a recent substantial donation

to SLMK.

For the first time LMK publishes a paper on nukes and money. Meit Krakau has done research on the matter and her conclusion is that nukes are very expensive but nobody knows how expensive. We believe that few would dispute her statement that the money would be better used to achieve the UN millennium goals. Two years global expenses for nukes would suffice. Our man in the US Claes Andreasson also has money and nukes as the theme for his column in this number of LMK. It seems that a strong military power at any cost is the credo of many US politicians.

The front page takes you to the

Storkyrkan in Stockholm, the church that was the venue for this year's Hiroshima day ceremony— as it has been for a number of years. The SLMK diploma for important contributions to nuclear disarmament was awarded Jan Prawitz, prominent researcher in disarmament affairs with nuclear weapons free zones as his specialty.

Finally, read an interesting report from a congress in Semej (formerly Semipalatinsk), the place for the polygon, where much of the Soviet testing of nuclear weapons was done. Our Russian speaking member Nelli Jonasson-Filippova was there.

Jan Larsson, Ulf König

SLMK – presentation

LÄKARE MOT KÄRNVAPEN är en kvartalstidskrift som ges ut av föreningen Svenska Läkare mot Kärnvapen (SLMK). SLMK har ca 3000 läkare, medicinstudenter som medlemmar. SLMK har även associerade medlemmar från yrkesgrupperna forskare och ingenjörer samt sjuksköterskor, sjukgymnaster och biomedicinska analytiker. Föreningen är den svenska grenen av **International Physicians for the Prevention of Nuclear War** (IPPNW) med ca 150 000 läkare i ett femtiotal länder som medlemmar. SLMK och IPPNW är politiskt och religiöst obundna organisationer med målet att avskaffa kärnvapnen genom att sprida

saklig information om kärnvapnens medicinska effekter. IPPNW har huvudkontor i Boston och leds av tre ordföranden ("co-presidents").

Författaranvisningar

Redaktionen välkomnar manuskript som behandlar SLMKs/DLMKs arbetsområde. Bidragen tas helst emot via e-post, som bifogat Worddokument. Bifoga gärna foton, allra helst digitala bilder med hög upplösning. Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och korta bidragen. Tiden från manusstopp till postdistribution har kortats till en månad för att tidningens innehåll ska bli färskare. Detta kräver att **tidpunkten för manusstopp iaktas strikt.**

Från redaktörerna:

Vid en manifestation i Storkyrkan i Stockholm på Hiroshimadagen delades årets antiatombombdiplom ut till Jan Prawitz. På omslagsbilden ser vi, förutom Jan, ärkebiskop Anders Wejryd och Wenjing Tao från SLMK som båda talade vid mötet.

Foto: Leonore Wide

SVENSKA LÄKARE MOT KÄRNVAPEN
Informationsblad nr 126, okt/nov 2011
ISSN: 1400-2256 Upplaga: ca 5 000 ex

Ansvarig utgivare: Jan Larsson | Linnég. 2 H, 753 32 | UPPSALA
Tel 018-14 62 12 | E-post: jan.larsson@slmk.org

Red för detta nr: Jan Larsson, Ulf König, Josefin Lind

Tryckeri: AM-tryck & reklam i Hässleholm | 0451-38 49 50

Grafisk red. & formgivning: AM-tryck & reklam i Hässleholm | 0451-38 49 50

Manusstopp för nästa nr (127): 20 december, 2011

Manus till nästa nr skickas till: Jan Larsson (adress ovan)

Prenumerationsärenden handläggs av kansliet i Perstorp, adr se sid 3. Tryckt på miljögodkänt papper.

Utgivningsplan

Nr	Manusstopp	Distribution
127	20/12 -11	januari
128	1/2 -12	mars
129	1/5 -12	juni
130	20/9 -12	okt/nov

AKTUELLA SLMK-ADRESSER M.M.

SLMK:s ordförande
Jan Larsson Linnégatan 2H, 753 32 Uppsala,
Mobiltel 0730-722 588
E-post: jan.larsson@slmk.org

Informationsansvarig
Josefin Lind Norrtullsgatan 45, 113 45 Stockholm
Tel: 08 – 400 20 483
Mobiltel: 0760 – 24 51 58
E-post: josefin.lind@slmk.org

Kassör och kanslichef
Klas Lundius Håkantorpsmölla, 284 91 Perstorp
Tel: 0435-353 27, Mobiltel: 070-520 83 58
E-post: klas.lundius@slmk.org

Medlemsreg o bokföring
Margareta Gustafsson
Tel: 0435-353 27
E-post: margareta.gustafsson@slmk.org

Kansli för Stockholmsregionen
Annika Rådberg | Svenska Läkarförbundet
(Villagatan 5), Box 5610, 114 86 Stockholm
Tel: 08-790 33 05
E-post: annika.radberg@slf.se

Läkarfonden för Förebyggande av Kärnvapenkrig
Plusgiro: 90 10 90 – 1
Bankgiro: 901 – 0901

Medlemsavgift 2011:
290 kr resp 100 kr (stud), sätts in på:
pg 90 10 90 – 1 eller
bg 901 – 0901
Prenumeration på LÄKARE MOT KÄRNVAPEN ingår.

SLMKs hemsida: www.slmk.org

IPPNW:s hemsida: www.ippnw.org

SLMK på Facebook: www.facebook.com/SLMK.1981

Landsnummer – telefon:
Sverige: 0046 -
Danmark: 0045 -

AKTUELLA
DLMK-ADRESSER:
Se sid 22

INNEHÅLL NR 126

Ledare Landminor och klusterbomber har redan förbjudits på grund av sina effekter på civilbefolkningen – och kärnvapnen då? <i>Jan Larsson</i>	4
ICAN:s ringar på vattnet <i>Josefin Lind och Andreas Tolf</i>	5
Tjugo år sedan provanläggningen i Semipalatinsk stängdes <i>Nelli Jonasson-Filippova</i>	6
Goda nyheter! Mayors for Peace har nu över 5000 städer som medlemmar <i>Meit Krakau</i>	7
Eva Selin Lindgren – minnesord <i>Jan Larsson</i>	7
Antikärnvapen på webben <i>Josefin Lind</i>	8
Säkerheten kring Ishavet <i>Hans Levander</i>	9
Budget och bomber <i>Claes Andreasson</i>	10
Vad kostar kärnvapnen? <i>Meit Krakau</i>	11
Svenska Läkare mot Kärnvapen 30 år	12
Hiroshimadagen 2011	14
INTERNATIONELL UTBLICK <i>Inge Axelsson</i>	18
SLMK på SLS tisdagssammankomst <i>Gunnar Westberg</i>	19
Formandsberetning, DLMK, 2010 - 2011 <i>Povl Revsbech</i>	20
Referat af DLMK's landsmøde 20.08.2011 <i>Niels Dahm</i>	20

Landminor och klusterbomber har redan förbjudits på grund av sina effekter på civilbefolkningen – och kärnvapnen då?

Under terrorbalansens dagar upplevde många människor kärnvapenkriget som ett ständigt närvarande hot. Studier på 1980-talet visade att barn och ungdomar såg kärnvapenkriget som ett av de största hoten i tillvaron. Av undersökningarna framgick också att barn, vars föräldrar engagerat sig i kampen för kärnvapenedrustning, kände en större tilltro till framtiden, kanske för att de såg att människor själva kan handla aktivt för att ta bort detta hot. De flesta oroade sig emellertid mycket och det pratades till och med om att kärnvapnen bara genom att finnas kunde vara skadliga för människors psykiska hälsa. Idag är problemet snarast det omvända – vi oroar oss för lite. Många har så vant sig vid kärnvapnen att man glömt, eller kanske snarare förträngt, att de alls existerar. Allteftersom det ena decenniet efter det andra passerat utan att kärnvapnen använts har vår känsla av trygghet ökat. Denna tanke – eftersom så många år passerat utan att kärnvapen använts i krig, så kan vi dra slutsatsen att de aldrig kommer att användas – representerar i och för sitt ett vanligt sätt att tänka. Slutsatsen är emellertid högst ovetenskaplig och det finns en stor mängd fakta som talar i en annan riktning, som till exempel kärnvapnens spridning till flera länder och rapporter om händelser under de senaste decennierna då kärnvapenkrig av misstag varit nära.

Kärnvapen som garant för fred, och avskräckning som ett medel för trygghet,

har varit återkommande argument för stormakterna att behålla sina kärnvapen. Inte heller denna tanke har vetenskapligt stöd. I själva verket finns det flera exempel på att när ett land skaffat sig kärnvapen så har instabiliteten i regionen ökat¹. Nu ser vi glädjande nog en förändring i debatten och allt fler höga politiker talar om en värld utan kärnvapen som ett politiskt mål på sikt. Ett viktigt exempel är president Obamas tal i Prag våren 2009 där han tydligt beskriver målet: ”to seek the peace and security of a world without nuclear weapons”. Tyvärr är dock talet typiskt även i ett annat avseende: USA:s president vill få oss att acceptera att detta kommer att ta mycket lång tid: ”perhaps not in my lifetime”.

Det finns också tecken på att den svenska regeringen har börjat tänka i andra banor. Från att vara en icke-fråga under flera år har kärnvapenedrustning åter hamnat på agendan. I partisekreterare Sofia Arkelstens underlag för en diskussion inom Moderaterna om den framtida inriktningen av svensk utrikespolitik nämns en kärnvapenfri värld som ett mål. Och en av *Global Zero*-kampanjens undertecknare är ju faktiskt vår utrikesminister.

Det finns alltså mycket som talar för ett öppet fönster just nu, en möjlighet att påverka. Därför bör vi kraftsamla för att lyfta fram kärnvapenfrågan både för allmänheten och för våra politiker. Detta är bakgrunden till den plan ”ICAN Sverige 2014” som vi i SLMK tagit fram

och som beskriver hur vi kommer att arbeta under de närmsta åren. Planen är tydligt influerad av ICAN² med tyngdpunkten på lokalt arbete och mycket nätverkande. Vi kommer att lägga mycket kraft på att söka samarbete med andra organisationer och vi kommer att arbeta huvudsakligen inom Sverige. Under första delen av detta treårsprojekt kommer vi att rikta oss framför allt mot svenska politiker; senare, närmre valet 2014, kommer vi att arbeta mer mot allmänheten.

För att ge större tyngd åt kampanjen kommer vi att anställa en person som under tre år ska arbeta med den. Ekonomiska möjligheter till detta har vi fått genom en generös gåva från den tidigare medlemmen Märta Sundberg, som avled i november 2010.

Är det nu vår uppgift att öka människors oro genom information, att göra människor mer bekymrade? Naturligtvis är detta inget mål i sig, vi vill inte skapa otrygghet bland människor i allmänhet. Men vi borde åtminstone kunna vara överens om att våra politiker måste förstå vad de har att välja mellan när det gäller kärnvapnen och allas vår framtid. Det handlar inte om nedrustning av kärnvapen eller status quo, utan antingen spridning av kärnvapen till mångfald flera länder än idag eller ett internationellt förbud mot kärnvapen.

Jan Larsson

jan.larsson@slmk.org

¹ Peter Wallensteen: ”Kärnvapen och fred”, LMK 119, sid 12

² ICAN: International Campaign for the Abolition of Nuclear Weapons

ICAN:s ringar på vattnet

Vi, Josefin Lind och Andreas Tolf, deltog nyligen i en internationell konferens som ICAN Genève anordnade. Konferensen hade över 100 deltagare från 35 länder varav majoriteten representerade IPPNW men även representanter från exempelvis International Peace Bureau, Campaign for Nuclear Disarmament, Peace Boat och Women's International League for Peace and Freedom fanns på plats.

Konferensens huvudsyfte var att samla kampanjare från hela världen och tillhandahålla en arena för möten och diskussioner om hur ICAN ska komma att bli en framgångsrik kampanj för ett förbud mot kärnvapen. Inbjudna talare kom från bland annat schweiziska utrikesdepartementet, Internationella Röda Korskommittén och UNODA¹. Plenarföreläsningar med intressanta aspekter och inspiration till arbetssätt kombinerades med kreativa workshops och rapporter från de nationella kampanjernas kontexter och metoder.

Dagarna var långa och programmet späckat och det var väldigt inspirerande att träffa så många kunniga och engagerade nedrustningspersoner. Under sista sessionen fick alla deltagare möjlighet att komma med sina idéer till aktiviteter och det ska bli spännande att se vad som kommer att verkställas. Vad vi vet kommer att hända är att Nuclear Abolition Day återkommer 2012, Röda Korsets engagemang i kärnvapennedrustning kommer att märkas mer och att ICAN kommer att sprida sig som ringar på vatten. Vi tror att ICAN kommer bli en kampanj att räkna med framöver, även i Sverige!

Josefin Lind och Andreas Tolf

Konferensen var till största del en arena för deltagarna att utbyta erfarenheter och idéer. Här ses Lars Gaupstedt från Nei til Atomvåpen och ICAN Bergen.

En stor del av deltagande organisationer fick utrymme att berätta om verksamheten och framtidsplanerna. Josefin berättade bland annat om SLMK:s kommande nyanställning och satsning på Sveriges nedrustningspolitik, något som togs varmt emot av konferensen. Här berättar Jasna Bastic från Peace Boat om deras planer på en lång fredstur i Mellanöstern bland annat.

¹ UNODA: United Nations Office for Disarmament Affairs

Tjugo år sedan provanläggningen i Semipalatinsk stängdes

Rapport från en konferens i Semej, som platsen idag kallas

Nelli Jonasson-Filippova (nr 2 fr. hö.) tillsammans med bl.a. representanter från Hiroshima och Nagasaki

Den 27 augusti 2011 genomfördes den sjunde internationella vetenskapliga konferensen *Ecology, Radiation and Health* vid universitet i Semej (tidigare Semipalatinsk). Den var tillägnad tjugoförminnet av kärnvapenpoligonens¹ stängning. Jag deltog som representant för SLMK. Bland deltagarna fanns företrädare för Institutet för allmän genetik och cytologi, Nationellt centrum för bioteknik, Kurchatovinstitutet för strålsäkerhet, National Nuclear Center, Centrum för forskning om strålning, medicin och ekologi i Semej samt den internationella antinukleära rörelsen Nevada-Semipalatinsk.

Bland de utländska gästerna fanns professor H. Makimoto från Nagasaki, ordförande i föreningen NASHIM och professor M. Hoshi från Institute for Radiation Biology and Medicine vid University of Hiroshima. Vidare andra vetenskapsmän från Japan, E. Kurokawa och H. Kiriya från projektet Hiroshima-Semipalatinsk, samt forskare från Institute of Cytology and Genetics i Novosibirsk och Medical Radiological Research Center i Obninsk, samt slutligen företrädare för Kirgisistans NGO *Profilaktitjeskaja meditsina*.

Under en presskonferens ställdes många frågor om miljösituationen inom och runt provområdet, om förekomst av sjukdomar samt om möjligheten att i framtiden använda den idag förorenade marken. Därefter fick vi via TV-länk från Hiroshima höra B Kurmansejt, rådgivare vid Kazakstans ambassad i Japan, T Rachypbekov, rektor för Semejs medicinska universitet, professor N. Takeichi från Hiroshima samt C Nishida ordförande för en kvinnoorganisation i Hiroshima. På uppdrag av studenterna vid Semejs medicinska universitet höll Madina Sadykova, utbildad i Japan, ett tal.

Konferensen öppnades av professor T.K. Rahypbekov. Tjänstemän från republiken Kazakstan och utländska deltagare höll välkomstanföranden.

Plenarmötet öppnades av professor M Hoshi från Hiroshima och professor N Takamura från Nagasaki. Vid mötet hölls följande föredrag: "Upptäckt av genetisk instabilitet i sparade vävnadsprov från atombombsöverlevare", "Aktuellt läge på atomkraftverket i Fukushima", "Kalkylerad genetisk risk för befolkningen i Semipalatinskområdet", "Strålningsekologiska och demografiska problem i östra Kazakstan" samt "Ett budskap från ungdomar i Hiroshima och Kazakstan om aktiviteter för fred mellan länderna".

På eftermiddagen hölls fyra parallella sessioner:

"Strålningsekologi och strålsäkerhet", "Aktuella frågor om behandling, prevention och rehabilitering för sjukdomar bland befolkningen i områden där ekologiska olyckor inträffat", "Modern klinisk laboratoriediagnostik" samt "Sjukvårdsorganisation i ekologiskt smutsiga områden"

Konferensen avslutades med en summering av varje sektionens arbete.

Därefter antog följande resolution:

1. Semejs medicinska universitet måste fortsätta sina populationsstudier men använda fundamentalt nya metoder för att få fram långsiktiga prognoser för spridning av riskfaktorer för sociala sjukdomar;
2. Fortsätta molekylärgenetiska studier för att undersöka effekten av strålning och andra faktorer på det mänskliga genomet;
3. Förse de medicinsk-genetiska laboratorier vid Semejs medicinska universitet och andra specialiserade enheter i regionen med modern utrustning så att de kan genomföra radioekologiska undersökningar på befolkningen;
4. Fortsätta att utbilda specialister och unga forskare på utländska forskningscentra och genomföra gemensamma projekt.

Alla föredrag och artiklar publicerades i en konferensrapport som delades ut till alla deltagare. En artikel om konferensen publicerades i tidningen "Semeys nyheter" och konferensen uppmärksammades även av teves nyhetsprogram.

Nelli Jonasson-Filippova

¹ Poligon: provområde

Goda nyheter! Mayors for Peace har nu över 5000 städer som medlemmar

Under september 2011 steg antalet anslutna städer/kommuner till över 5000. Av dessa är 200 stora städer, varav ungefär hälften är huvudstäder. Det innebär att totalt nära en miljard människor står bakom kravet att kärnvapnen ska vara borta till år 2020! I Sverige har hittills 22 kommuner anslutit sig, och fler är på gång. www.mayorsforpeace.org

Meit Krakau
meit@slmk.org
Svensk kontaktperson för M4P

Eva Selin Lindgren – minnesord

Eva Selin Lindgren avled den 3 september i år efter en tids sjukdom.

Första gången jag träffade Eva Selin Lindgren var i Gävle i mitten på 1980-talet när vår lokalgrupp i SLMK ordnade ett öppet möte om kärnvapentechnik. Eva var redan då en mycket kunnig och engagerande föreläsare. Sista gången jag träffade henne var för ungefär ett år sedan på tåget från Göteborg till Stockholm, då vi hade ett spännande samtal om kärnkraft, kärnvapen och mycket annat.

Eva Selin Lindgren, som var riksdagsman för centerpartiet och professor i kärnfysik vid Göteborgs universitet, förenade saklighet med stort engagemang. Hon deltog vid några tillfällen vid våra styrelsemöten, och förklarade då sambandet mellan kärnkraft och kärnvapen på ett ovanligt klart och pedagogiskt sätt. Vi kommer att mycket sakna samarbetet med Eva.

Jan Larsson

Låt pengarna växa i Aktiegåvan. Skänk utdelningen på dina aktier, välj bland 44 organisationer. Alla slipper skatt: +43% på varje krona! Läs mer på aktiegavan.se.

Aktiegåvan.se

ANTIKÄRNVAPEN PÅ WEBBEN

1

2

4

3

5

6

- 1 <http://icanact.ning.com/>
- 2 http://www.youtube.com/watch?v=NlztUF_nxiU
- 3 <https://www.facebook.com/SLMK.1981>
- 4 http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=W6EnP6X9AyM
- 5 www.icanw.org
- 6 <https://www.facebook.com/ican.norge>

Säkerheten kring Ishavet

Från *Instead of Nuclear Weapons 2002* till *Arctic Schools Network 2012*

Vid ett av SLMK arrangerat IPPNW- och fredsforskarseminarium i Moskva i mars 2002, *Instead of Nuclear Weapons – New Views on Human Global and National Security*, diskuterades hur "new security" kan och bör definieras i en riktning mot gemensam säkerhet, bort från kärnvapenhotets doktriner. Vissa nationella fredsforskarröster, kanske inte helt obundna, uttryckte såväl stöd för som avståndstagande från atombombernas existensberättigande och nationella politiska betydelse. Andra röster vid detta seminarium kom från NGOs och oberoende organisationer och efterlyste i stället säkerhetsprogram som baseras på närmande mellan stater, Dialogue Among Civilizations, och program för läkarstudenter, ungdomar och skolelever som kan skapa samförstånd och hållbar utveckling.

Vid ett två veckors internationellt ungdomsmöte i Ryssland i slutet av augusti i år, *Children of the Arctic*, framförde Hans Levander, i egenskap av ordförande för Life-Link-programmet¹, förslaget att skapa ett *Arctic Schools Network*. Ett gemensamt omfattande nätverk och program mellan skolor i den arktiska regionens åtta länder kan bli ett bidrag till arktiska rådets strävan efter politisk stabilitet och miljösäkerhet i denna naturresursrika region.

Vid denna *Children of the Arctic*-konferens var temat "Our Arctic – Our Future" och i målsättningarna för mötet fanns tankegångar som på ett intressant sätt kändes bekanta från Moskvaseminarier 2002, även om de nu framfördes i ett ungdoms- och miljöperspektiv:

- To promote the idea: "The Arctic – the territory of peace and collaboration"
- To promote a healthy mode of life
- To raise public awareness of the ecology and social situation of the Arctic Region
- To promote contacts between teenagers within neighbouring arctic countries
- To create friendship

Ungdomsdelegationer från nio regioner i norra Ryssland tillsammans med delegationer från Danmark, Grönland, Island och Sverige deltog i detta möte som inleddes vid ett universitet i staden Ruza väster om Moskva, och sedan fortsatte med äventyrs- och miljödagur i den norra delen av ryska Karelen.

Svårigheterna att locka delegationer från Kanada, USA – Alaska, Norge och Finland beklagades, och bland förklaringarna fanns brist på pengar, avsaknad av partnerorganisationer samt tragedin i Norge den 22 juli. Den svenska delegationen med fem ungdomar och två ledare kom till stånd genom initiativ från den ryska ambassaden i Stockholm, som är bekanta med Life-Link-programmet. Med kort varsel lyckades man mitt i sommaren mobiliserad tre flickor och två pojkar i övre tonåren. Denna delegation fick mycket positiva reaktioner från konferensens övriga delegationer och från arrangörerna².

En ledande person bakom inbjudan, närvarande vid konferensen, var Dmitry Shparo, som är välkänd i Ryssland och internationellt i polarsammanhang genom sitt genuina engagemang för den arktiska regionens framtida hållbarhet. Han tog sig som pionjär fram till nordpolen på skidor 1979 och har sedan på olika sätt

Konferensdeltagare från tretton länder samlade på Kremllorget

Den svenska delegationen presenterar sitt förslag att inom ramen för en Schools Earth Care Campaign initiera ett Arctic Schools Network från 2012

medverkat i historiska expeditioner kring norra ishavet och över Grönland. Konferensen hade stöd från utrikesministeriet, utbildningsministeriet samt den ryska presidentens kansli.

Att ishavet kring nordpolen kan bli ett område för upptrapade konflikter förklaras av de rika naturtillgångarna. Bland annat finns här uppskattningsvis en fjärdedel av jordens oljetillgångar, gas som kan förse Europa med energi i femtio år och ett ännu inte uttömt fiskebestånd. Ett alltmer öppet ishav inbjuder till fartygstransporter med betydande ekonomiska intressen. Ett arktiskt råd, *Arctic Council*, skapades 1996 för att med diplomatiska metoder utveckla samarbete och överenskommelser kring säkerhetsfrågor i regionen. Sverige är under två år, fram till 2013, ordförande i arktiska rådet genom utrikesminister Carl Bildt och en speciellt utsedd arktisk ambassadör.

Avslutningsvis kan nämnas att Life-Link nu planerar en internationell konferens i Sverige i Sigtuna och Uppsala i augusti 2012, där förslaget om ett arktiskt nätverk av samverkande skolor skall diskuteras. Bland oss deltagare i *Children of the Arctic*-konferensen väckte tanken på ett sådant nätverk positiva reaktioner. Life-Link återkommer i ett senare nummer av LMK med ett upprop till skolor i norra Sverige som vill ansluta sig till ett sådant pionjärprogram i denna i viktiga region. Det finns idag skolnätverk bland annat i Östersjöområdet (*Baltic Sea Program*), längs Donau (*Blue Danube Project*) och i östra Medelhavet. Att skolor deltar i ett *Arctic Schools Network* skulle kunna leda till att fler kommuner ansluter sig till *Mayors for Peace* och till och med att det skapas en arktisk kärnvapenfri zon!

Hans Levander

¹ Life-link har sitt internationella kontor i Uppsala och leds av SLMK-läkaren Hans Levander

² En rapport med bilder finns på www.life-link.org

KÄRNVAPEN FRÅN EN AMERIKANSK HORISONT.

Budget och bomber

I år planerar världens kärnvapenmakter en ny askgrå milstolpe – tillsammans beräknas de för första gången satsa över 100 miljarder dollar på kärnvapen. Nära fjorton miljarder mer än förra året, och drygt hälften av pengarna (58%) är amerikanska. Trots en budgetär balansgång nära avgrunden och ett nytt START-avtal om att minska sina arsenaler, ökar USA sina försvarsanslag.

I februari presenterade president Obama en basbudget för försvaret på 553 miljarder dollar, en svag uppräknings från i år. Så kom sommarens budgetkris och det speciella ”superutskott” som ska skära 1,5 biljard dollar från de kommande årens utgifter. Utskottet har redan kapat 350 miljarder i det kommande årtiondets försvarsanslag, och skulle kongressen senare i höst avslå dess slutgiltiga förslag, skulle ytterligare 600 miljarder automatiskt försvinna – ett apokalyptiskt scenario för kongressens hökar. Även om nästa års försvarsbudget ändå skulle vara tre gånger större än vad Kina anslår till sin militär.

President Obama har inte protesterat mot de föreslagna neddragningarna. Å andra sidan påverkar reduceringen inte amerikanska kärnvapen. Pentagon vill bland annat byta ut tolv kärnvapenbestyckade ubåtar, bygga upp till ett hundra nya bombplan, utveckla en ny interkontinental missil och renovera befintliga stridsspetsar.

Då är debatten ett större dilemma för dem inom det republikanska partiet som fortsätter skandera devisen ”fred genom militär styrka” och nu ställs inför det – i deras tycke – omöjliga valet mellan skattehöjningar och strypta försvarsanslag. En enkla knipa för de tepartister som röstades in i kongressen förra hösten, trogna rörelsens första budord om skattestopp och en balanserad budget.

USA:s nye försvarsminister Leon Panetta har varnat för de automatiska neddragningar som riskerar att komma om superutskottets förslag förkastas, och använt orden ”domedag”, ”katastrof” och ”vi skjuter oss själva i huvudet” när något annat än en fortsatt militär tillväxt kommer på tal. Hans företrädare, Robert Gates, har deklarerat att ”försvar är något vi måste ha, något vi har en skyldighet att förse landet med”. En retorik inte fjärran från den som förs fram av den konservativa tankesmedjan Heritage Foundation, som vill öka försvarsanslagen med 28 miljarder dollar och slår fast att ”förse USA med ett försvar är

den federala maktens allra viktigaste uppgift” med hänvisning till konstitutionens första artikel, åttonde sektionen, som säger att ”kongressen skall ha makten att inkassera skatter och avgifter och förse landet med ett gemensamt försvar och allmän välfärd”. Dessutom, påpekar Heritage Foundation, är ”försvaret inte skuld till dagens fiskala problem”.

Konflikten mellan brist på pengar och försvarsanslag, märks också i den begynnande valrörelsen. Guvernör Rick Perry, som är en av Obamas möjliga motståndare i nästa års val, skriver i sin bok ”Fed Up!” att han oroar sig för att försvaret ”blivit en allt mindre del av den totala budgeten.” Och fortsätter: ”Inget är mer avgörande för vår nations välfärd än den nationella säkerheten. Trots det hanterar den sittande administrationen den nationella säkerheten som vore den en internationell popularitetstävling, och koncentrerar sig istället på en rad andra områden fjärran från de värderingar vårt land grundades på”.

En av hans republikanska motkandidater, Mitt Romney, säger att han som president inte heller skulle kapa i försvarsbudgeten, och tror istället att det är möjligt att omdirigera anslagen, göra försvaret mer effektivt och eliminera Pentagons ökända slöseri.

Trots det ofta rituella värnandet av försvaret, finns ändå högerpolitiker som kan tänka sig att tumma på ett starkt försvar. Den fiskalt konservativa senatoren Tom Coburn, som är något av Tea Party-rörelsens gudfader, och som röstade emot att ratificera START-avtalet, kan tänka sig neddragningar av försvarsanslagen på 79 miljarder dollar under de kommande tio åren.

Försvarskritiska organisationer, som tankesmedjan *Center for Defense Information (CDI)*, har ifrågasatt behovet av ökade kärnvapensatsningar. Efter det kalla krigets hot om ömsesidigt ödeläggande, är hoten mot den nationella säkerheten idag snarare ekonomisk härdsmälta, cyberattacker och nukleär terrorism. Och där saknar kärnvapen en roll, påpekar CDI.

Vem minns inte president Obamas ord i Prag på våren 2009? ”Som den enda kärnvapenmakt som använt kärnvapen, har USA ett särskilt moraliskt ansvar. Vi kan inte ensamma klara att göra världen fri från kärnvapen, men vi kan leda kampen. Vårt mål är en värld fri från kärnvapen!” Att därefter presentera en plan som under de kommande sju åren skulle öka anslagen för kärnvapen med 22 procent, kan förefalla vara en kringelrikig väg att nå ett sådant mål!

Claes Andreasson

Vad kostar kärnvapnen?

Ingen vet med säkerhet. Det närmaste vi kommer är uppskattningar. Bruce Blair, som är knuten till *Global Zero*, har beräknat att de 8,5 kärnvapenländerna (han räknar Nordkorea som halvvägs kärnvapenstat) i år spenderar totalt ungefär 100 miljarder dollar på sina kärnvapenprogram. Summan utgör enligt honom ungefär 9 % av kärnvapenstaternas totala militärutgifter.

Det finns få officiella siffror på kostnaderna för kärnvapnen. Det mesta är hemligt. Varken politikerna, parlamentarikerna eller allmänheten (skattebetalarna) i kärnvapenstaterna verkar ha varit intresserade av att ta reda på kostnaderna. Även i de västliga länderna med politisk öppenhet är det svårt att räkna fram kostnaderna för kärnvapnen ur budgetsiffrorna, eftersom de ligger utspridda på många olika poster och därigenom blir funktionellt hemliga. Från Sovjetunionen/Ryssland, Kina, Indien, Pakistan, Israel och Nordkorea finns överhuvudtaget inga pålitliga uppgifter.

Inte i något land har de styrande i förväg tillfrågat sin folkvalda församling innan man börjat tillverka kärnvapen. Kärnvapnen har varit undantagna från demokratiska beslut.

Under åren har olika forskare försökt göra uppskattningar av kärnvapnens kostnader. Mest känd är Stephen I. Schwartz som var huvudredaktör för boken *Atomic Audit*, utgiven 1998. Där kom man fram till en sammanlagd kostnad för USA:s utveckling och produktion av kärnvapen under åren 1940 – 1996 på minst 5,5 biljoner US dollar¹. Detta är säkert en underskattning menar författaren, eftersom bokföringsposterna inte skilt ut kostnader för materiel av typen dual-use, till exempel flygplan som kan bära både konventionella bomber och atombomber. Schwartz har sedan fortsatt räkna och lagt in kostnader för hantering av radioaktivt avfall och miljöförstöring m.m., vilka inte fanns med från början. Då stiger summan till över 5,8 biljoner US-dollar.

För Frankrikes kärnvapenprogram har en motsvarande beräkning för åren 1945 - 2010 gjorts av Bruno Barillot i boken *Audit Atomique*. Han kom fram till en sammanlagd kostnad på 1891 miljarder francs (1997 års franska francs) vilket motsvarar ungefärligen 370 miljarder US-dollar.

Bruce Blair förutser ingen nedgång av kärnvapenkostnaderna de närmaste 10 åren. Både USA och Ryssland, som tillsammans disponerar ungefär 95 % av världens kärnvapenarsenal, ”moderniserar” och bygger nya vapensystem för många års fortsatt kärnvapeninnehav. Pakistan siktar på att fördubbla sin kärnvapenarsenal under de närmaste åren.

Det innebär, skriver Bruce Blair, att världen kommer att spendera över 1000 miljarder US-dollar på kärnvapnen under den kommande 10-årsperioden.

I finanskrisernas och de stigande statsskuldernas kalla ljus kan möjligen anas en begynnande medvetenhet om kärnvapnens kostnader. Storbritannien har skjutit upp sitt definitiva beslut om förnyelse av Tridentsystemet (prislapp: närmare 20 miljarder brittiska pund enligt officiella uppgifter) till efter nästa parlamentsval.

Förutom den ekonomiska aspekten – kapitalförstörelse av astronomiska mått – finns det en etisk aspekt på kärnvapenkostnaderna. Vad skulle resurserna annars ha kunnat användas till – alternativkostnad (’opportunity cost’) med ekonomisk terminologi. Vad behöver världen? Bland de många underförsörjda behoven kan väl nämnas exempelvis de globala energifrågorna, klimatförändringarna och FN:s åtta millenniemål. Enligt en FN-rapport skulle det behövas ett tillskott på i storleksordningen 140 - 180 miljarder US-dollar årligen för att uppnå millenniemålen i alla länder. Om man tittar på millenniemål nummer fem, att minska mödradödligheten med tre fjärdedelar räknat från 1990 till 2015, beräknas det behövas ett årligt tillskott på minst 12 miljarder US-dollar, en åttendedel av kärnvapenkostnaderna.

Världen behöver en kärnvapenkonvention!

*Meit Krakau
meit@slmk.org*

Referenser kan erhållas från författaren.

¹ 5,5x10¹²; 5.5 trillions på amerikanska

SVENSKA LÄKARE MOT

Den 27 augusti samlades gamla och unga medlemmar för att fira 30-årsdagen av SLMK:s bildande – på samma plats på Söder i Stockholm där idén om en svensk affiliate till IPPNW väcktes. Idégivare och arrangör av festligheterna var Gösta Alfvén tillsammans med sin hustru Malin.

Ebba Neander

Mässingstrion Anton spelade

Gruppfoto

MOT KÄRNVAPEN 30 ÅR

Urban Waldenström

Martin Tondel och Gösta Alfvén

Karin Stenstedt och Leonore Wide

Glada 30-årsjubilerare

Alla foto: Josefin Lind

HIROSHIMADAGEN 2011

För sjätte gången ordnades den 6 augusti i Storkyrkan i Stockholm en manifestation till minne av offren för bomberna mot Hiroshima och Nagasaki i augusti 1945. SLMK:s Anti-atombombsdiplom för år 2011 överlämnades till Jan Prawitz, forskare inom området nedrustningspolitik, med kärnvapenfria zoner som specialitet. Ärkebiskop Anders Wejryd talade, liksom Wenjing Tao, vice ordförande i IPPNW:s styrelse.

Före manifestationen ordnades Target X på Stortorget.

Bröllopstal från kärnkraften till atombomben

Talet framfördes i Storkyrkan på Hiroshimadagen av Wenjing Tao

Käre make!

Snart firar vi vårt atombrällöp. Vi föddes ur samma embryo, för att tjäna mänskligheten. Du blev natt och jag blev dag. Våra själar har varit sammanlänkade sedan dess, och vårt äktenskap fyller över sjuttio. Det har varit sjuttio år av glädje och sorg, av beröm och kritik, av erkännande och ibland marginalisering.

På denna dag för 66 år sedan introducerades du för världen som "Little Boy". Namnet till trots var du ett aldrig skådat massivt verk, och på ett ögonblick blev du ödet för 140 000 människor. Den dagen, liksom tre dagar senare, satte du våra namn på kartan.

Du var attraktiv, mäktig, ödesdiger och mystisk. Du kunde vända historiska förlopp. Alla ville ha dig. De mäktigaste nationerna rekryterade dig, en efter en. Och som mest hade du 68 000 avkommor. Idag är de 22 000. Men du har även skaffat dig fiender. De marscherar på gatorna i protest mot din blotta existens, de har upprättat internationella avtal om din begränsning, och min spridning. De mäktiga nationerna förblir dock alltfjämt din advokat.

Efter kriget kom jag in i ditt liv. Jag presenterades som den goda sidan av vårt gemensamma ursprung. Jag skulle berika mänskligheten med energi ur en aldrig sinande källa. Om du tillhörde militären, så skulle jag tillhöra folket. Medan du har hållits fången i ditt skal, vakande oroligt i bakgrunden, när som helst redo att demonstrera din kraft, så har jag tillåtit att blomma ut. Jag har fört med mig möjligheter och rikedom, men jag har minsann också haft mina hyss för mig. Jag har hemsökt samma jord som du, och åsamkat lidande och sjukdom, nu senast i Fukushima i samma land där världen först fick erfaras din oerhörda kraft.

Tillsammans är vi den mäktigaste kraften i världen. Vi är ostyrliga, vi är fria. Ingen kan tämja oss, och tro sig ha full kontroll. På ett ögonblick kan vi bli ödet för vår egen mor och far, för mänskligheten. Du är natt och jag är dag. Våra själar är sammanvävda. Kan jag existera utan dig?

Snart 75 år – vårt atombrällöp!

Tankar vid Hiroshimadagen

Vid en manifestation i Storkyrkan i Stockholm den 6 augusti 2011, på årsdagen av kärnvapeninsatsen mot Hiroshima, fick undertecknad mottaga SLMK:s antiatombombsdiplom för 2011. Diplomet är en mycket hedrande uppskattning för mina insatser genom åren för kärnvapenedrustning. Utmärkelsen motiverar några reflektioner.

Den uttryckta uppskattningen kan även spridas över den grupp personer, som på Regeringens uppdrag förhandlat om nedrustning i vilken jag varit en kugge. Samtidigt är det angeläget att säga att uppskattningen är ömsesidig. Alva Myrdal framhöll ofta, att en stödjande opinion bland ideella organisationer är ett omistligt stöd för en småstatsrepresentant som förhandlar med stormakter.

Det är ingen brist på ideella föreningar som är emot kärnvapen. Men det är få som har program och verksamhet på professionell och saklig nivå. SLMK och dess moderorganisation IPPNW tillhör denna senare grupp. Dessutom med en unik och relevant kunskapsnisch – den medicinska – av stort värde för formulering av en politik som väcker respekt. Själv har jag under årens lopp haft förmånen att kunna delta i SLMK:s olika evenemang både inom och utom landet. Vid dessa tillfällen har jag lärt mig mycket.

Vid nedrustningsförhandlingarna – särskilt om kärnvapen – har Sverige spelat en mer framträdande roll än vad som i allmänhet förväntas av en stat av vår storlek. Det beror på det paradoxala faktum, att vi förfogat över en oberoende och utvecklad inhemsk kunskapsbas om kärnvapens konstruktion och verkan, som byggdes upp i början av 1960-talet vid Försvarets Forskningsanstalt (FOA), då man på allvar diskuterade anskaffning av svenska kärnvapen. I maj 1968 beslöt Riksdagen att det inte skulle bli några svenska kärnvapen. Men kunskapsbasen har bibehållits och finns kvar idag, till stor nytta för vår nedrustningspolitik.

Den kunskapsbasen har hotats av nedläggning två gånger. Första gången var 1972. Det räddade ”avspänning” mellan supermakterna. Försvarskostnaderna frystes. ÖB måste prioritera. Han hade vidare fått direktiv om att insatser med kärnvapen mot mål i Sverige var osannolika. ÖB förslog att 17 miljoner kronor per år skulle sparas genom att FOA:s atomavdelning lades ned. Alva Myrdal såg hur mattan höll på att ryckas bort under hennes fötter och skrev ett personligt brev till statsministern Olof Palme och protesterade. Palme lyssnade. Både försvarsbudgeten och FOA:s atomavdelning överlevde. Alva Myrdal och hennes efterföljare kunde fortsätta som förut.

Alva Myrdals insats för nedrustning belönades 1982 med Nobels fredspris. I norska nobelkommitténs motivering framhöll man bland annat hennes kommunikation med opinionen. Denna opinion i skepnad av IPPNW belönades på samma sätt 1985.

År 2006 ville försvarsminister Leni Björklund spara två miljarder på sin budget. En utredare hade föreslagit att FOA:s forskning om massförstörelsevapen – 52 miljoner per år – skulle dras in med motiveringen att Sverige inte skulle skaffa några

sådana vapen och att sådana vapen knappast skulle sättas in mot mål i Sverige under överskådlig framtid. Skulle man ändå av något skäl behöva information i ämnet, kunde man lätt få sådan från NATO. Det senare vore knappast lämpligt om man skall förhandla om just det med stormakter. Fast Leni Björklund kan knappast klandras, eftersom nedrustningsförhandlingar inte var hennes bord.

Men larm slogs i en insändare i dagspressen. Tursamt nog hade i den vevan veterandiplomaten Jan Eliasson utsetts till utrikesminister. Han insåg genast vad som höll på att ske, och grep in i ärendet. Även denna gång överlevde både försvarsbudgeten och FOA:s forskning om massförstörelsevapen.

Det måste starkt understrykas, att om Sverige skall behålla sin position och sitt anseende måste denna kunskapsbas bibehållas. Den har medfört inte bara att Sverige kunnat sticka ut huvudet i förhandlingarna. De flesta mindre stater, många alliansfria och obundna, har varit mycket sämre lottade än vi vad gäller expertis och litat på det alliansfria, neutrala, opartiska och hederliga Sverige och stött våra förslag. Eftersom dessa stater förfogar över en bekväm majoritet i FN:s generalförsamling, har våra förslag i regel antagits, ofta trots stormakters protester. Existensen av denna alliansfria kunskapsbas har också medfört att kärnvapenmakter inte kunnat bluffa världssamfundet med retorik, utan fått hålla sig till fakta.

Vägen till kärnvapenedrustning har visat sig vara lång och krokig. Första steget togs redan den 24 januari 1946 – mindre än ett halvår efter Hiroshima. Den nybildade organisationen FN:s första generalförsamling antog då sin allra första resolution, som föreskrev just sådan nedrustning. Idag vet vi att det har tagit lång tid, ofta gått i fel riktning, men ändå fortgått med små steg. Det viktigaste som hänt efter 1946 är, som ärkebiskopen framhöll i Storkyrkan, att det värsta inte har hänt. Inget kärnvapen har satts in i en konflikt.

Idag ser jag **tre nya små steg i tur att förhandlas om:**

I. Nästa år kommer FN:s generalsekreterare att kalla till en konferens om en kärnvapenfri zon i Mellanöstern. Det har just meddelats, att konferensen kommer att hållas i Finland. En sådan zon föreslogs första gången 1974 och har sedan dess anbefallts av FN:s generalförsamling varje år.

II. Den globala uppvärmningen kan leda till att Arktis blir storskaligt tillgängligt året runt. Det blir då angeläget att ny verksamhet i området inte militariserar utan genom internationella överenskommelser kan arbeta fredligt. Bland annat bör Arktis bli en kärnvapenfri zon.

III. Idag finns det färre taktiska kärnvapen i Europa än tidigare, men de är ändå för många sett ur de mindre staternas synvinkel. I februari 2010 skrev utrikesminister Carl Bildt tillsammans med sin polske kollega Radek Sikorsky en insändare i New York Times och krävde att alla sådana kärnvapen skulle dras bort från Europa. Förslaget har sedan fått ett omfattande och prominent stöd och bör därför drivas vidare.

Jan Prawitz

Hiroshimadagen i Göteborg

Jazzmusiker för fred spelade

Ulf Bjereld, mötets huvudtalare

Aldrig mera krig! Det var titeln på det anförande Ulf Bjereld höll vid manifestationen på Hiroshimadagen i Göteborg. Han är professor i statsvetenskap vid Göteborgs universitet och styrelseledamot i Socialdemokrater för tro och solidaritet. I anförandet sa han bland annat.

”Sant är att krigen alltid har följt människan. Men sant är också att krig alltid börjas av människor, krig vilar alltid på

en politisk grund. Eftersom krig alltid börjas av människor kan krig också alltid förhindras av människor. Att påstå att krig är oundvikliga, att påstå att krig är något som alltid kommer att följa människan – den typen av påståenden blir lätt självuppfyllande profetior. Därför är det också vår plikt som människor, vår plikt som tänkande och kännande varelser, att ständigt förneka krigens oundviklighet. Att tala mot krig, att kämpa mot krig, är också det bästa sättet att hedra minnet av de hundratusentals människor som dog, och som fortfarande dör, som

en konsekvens av atombombarna över Hiroshima och över Nagasaki, för nu 66 år sedan. Låt oss hedra dessa människors minne genom att tillsammans lova varandra att oförtröttligt kämpa för att det som hände i Hiroshima och i Nagasaki aldrig, aldrig någonsin skall få hända igen.”

Gunnar Westberg ledde mötet

Länk till hela Ulf Bjerelds tal: <http://youtu.be/L-vdFrCUSd8>

Mötet ägde rum i Fredslunden i Vasaparken och i Vasakyrkan i Göteborg. Mötesledare var Gunnar Westberg från SLMK och som vanligt spelade Jazzmusiker för fred. Nova Eriksson och Mats Kruskopf, visbandet Pärlband, sjöng ”Ingenmansland” av Vladimir Vysotskij.

Ungefär femtio personer hade mött upp på manifestationen och ett uttalande antogs och skickades till utrikesminister Carl Bildt (se nästa sida).

Monica Engvall

”Bäste Carl Bildt!

På Hiroshimadagen den 6 augusti 2011 arrangerades ett offentligt möte i Göteborg av Yrkesgrupper mot kärnvapen för att minnas offren för bombningarna av Hiroshima och Nagasaki men även för att påminna om att kärnvapnen fortfarande är det största hotet mot mänsklighetens överlevnad.

Mötet beslöt att en resolution med nedanstående innehåll skulle översändas till dig som Sveriges utrikesminister:

Sverige var under närmare sextio år mycket aktivt i arbetet för en kärnvapenfri värld. Under den tid du varit utrikesminister har dock denna aktivitet i hög grad avtagit. Samtidigt har du i flera uttalanden, t.ex. vid den kongress som arrangerades vid tillkomsten av Global Zero, talat starkt och engagerat för kärnvapnens avskaffande. Vi finner denna motsättning mellan ord och handling svår att acceptera.

Kanske ligger den främsta orsaken däri att du i första hand vill arbeta inom EU. Dock kom inga initiativ när Sverige fungerade som ordförandeland inom EU. Inom EU blockeras alla initiativ för kärnvapenedrustning av Frankrike och i viss mån av Storbritannien. Den franska kärleken till de franska atomvapnen kan man nog inte komma åt genom förhandlingar i EU! Vi menar därför att Sverige i detta arbete måste verka även utanför EU.

Den roll som ledande land i arbetet för en kärnvapenfri värld som Sverige haft har nu övertagits av Norge, tillsammans med Schweiz och i viss mån Österrike. Vi vill därför föreslå att Sverige samarbetar med dessa länder liksom med tidigare samarbetspartner inom NAC och med vissa utomeuropeiska länder.

Det är angeläget att under det närmaste året arbeta för en konvention mot kärnvapen eller i vart fall det som FN:s generalsekreterare Ban Ki-Moon kallar ”a legal framework for nuclear abolition”. Man måste också givetvis verka för CTBT och FMCT men, mest brådskande, för att alla kärnvapen tas ur omedelbar avfyrningsberedskap.

Som svenskar aktiva för en kärnvapenfri värld har vi på senare år ofta fått frågor om den svenska passiviteten i nedrustningsarbetet. Vi hoppas att vi snart skall kunna säga att den tiden är överstånden och hoppas på ett positivt svar från dig!

Yrkesgrupper mot kärnvapen, Göteborg”

Kärnvapenvinter: Även "små" kärnvapenkrig ger global svält

Alan Robock var en av pionjärerna som på 1980-talet beskrev den nukleära vintern. Han har fortsatt, tillsammans med fysiker och atmosfärforskare, att förfina modellerna till att omfatta även "små" kärnvapenkrig omfattande mindre än 1 % av jordens kärnvapen. Resultaten har publicerats i ledande vetenskapliga tidskrifter men inte i politiska tidskrifter. Han har fått framträda i tv och på förstasidorna i tidningar på Kuba, men inte hemma i USA eller något annat västland. I den ledande, vetenskapliga tidskriften *Nature* upprepar han att scenarierna om den nukleära vintern är trovärdiga:

"Use of a fraction of the global nuclear arsenal by anyone, from the superpowers to India versus Pakistan, still presents the largest potential environmental danger to the planet by humans. That threat is being ignored...A 'small' nuclear war between India and Pakistan, with each using 50 Hiroshima-size bombs (far less than 1% of the current arsenal), if dropped on megacity targets in each country would produce climate change unprecedented in recorded human history...Temperatures would be lower than during the 'Little Ice Age' (1400–1850), during which famine killed millions... Just as Gorbachev, armed with the knowledge of nuclear winter, helped to end the cold war, so too can the politicians of today use science to support further reductions in arms. The New START treaty is not enough."

Robock A. Nuclear winter is a real and present danger. Nature 2011(19 May);473:275-276

Global zero

Hans Blix, Carl Bildt, Jimmy Carter, Mary Robinson, drottning Noor av Jordanien, Desmond Tutu och många andra presidenter, ministrar, ambassadörer, generaler och Nobelpristagare har skrivit på uppropet för en kärnvapenfri värld. De beräknade utgifterna för kärnvapen under de närmaste 10 åren är "1 trillion US dollars", 1 000 000 000 000 dollar (10^{12} , på svenska en biljon, alltså en million miljoner). De som tycker att 10^{12} dollar kan användas bättre kan föreslå detta på:

<http://cutnukes.globalzero.org>. Organisationens hemsida: <http://www.globalzero.org/>

F.d. militärer i fängelse

Sedan år 2001 har över 160 000 brittiska militärer tjänstgjort i Afghanistan och/eller Irak. (Hade det varit i Sverige hade det varit mer än en och en halv årskohort av kvinnor och män!) Flera av dem har hamnat i fängelse efter hemkomsten. Varför? En stor kohortstudie och en liten studie med djupintervjuer visar att posttraumatisk stress har överdrivits som orsak till de f.d. soldaternas problem. Viktigare är att soldaterna ofta rekry-

terades från utsatta familjer i fattiga områden och led av alkoholmissbruk under och efter krigstjänstgöringen. Eller som det sägs i underrubriken i *BMJ*: "New report emphasises the role of alcohol, social exclusion, and financial problems".

MacManus D, Wessely S. Why do some ex-armed forces personnel end up in prison? BMJ 2011;342:d3898

Södra Sudan

I södra Sudan, jordens nyaste land, är det större sannolikhet för ett barn att dö än att fullfölja sin skolutbildning, konstaterar UNESCO i en rapport. För 25 år sedan arbetade jag i ett flyktingläger i östra Sudan. Ska detta glada, öppna folk aldrig få ro? Inbördeskriget varade i 50 år, 1955-2005. Det krävde omkring 2 miljoner människoliv. På 8 miljoner invånare har Södra Sudan 120 läkare och 100 sjuksköterskor.

The Lancet 2011;377(June 25):2167-2168 och 2171; Human Security News Weekly 20 - 24 June 2011; International Medical Corps <http://www.internationalmedicalcorps.org/page.aspx?pid=289>

"Do you hate the Russians more than you love your children?"

"This reminds me of the bumper sticker that was around during the cold war—do you hate the Russians more than you love your children?"

Jacky Davis, doctor, London (BMJ 2011;343:d4724)

Vad som hände i Abbottabad

I *New Yorker* finns en utförlig redogörelse för den amerikanska räd som dödade Usama bin Laden. Reportern konstaterar att "there were more missile strikes inside Pakistan during Obama's first year in office than in George W. Bush's eight" [years]. Bland dem som fängslades av pakistanska myndigheter efter räden var den läkare som samarbetade med CIA och vaccinerade barn i Abbottabad i ett försök att få blod från barnen i bin Ladens familj. DNA-analys av blodproven skulle avslöja om det rörde sig om familjen bin Laden eller inte. Men läkaren lyckades inte komma åt barnen i den mycket tillbakadragna familjen.

Trots att jag hyllar icke-våld måste jag erkänna att den utförliga berättelsen är spännande.

Nicholas Schmidle. Getting Bin Laden. What happened that night in Abbottabad. *The New Yorker*, August 8, 2011. Read more:

http://www.newyorker.com/reporting/2011/08/08/110808fa_fact_schmidle#ixzz1TuR79PqP

Den stora förnekelsen

Ett tak för CO₂ på 450 ppm (som är den mest diskuterade gränsen) hindrar inte en uppvärmning på mer än 2 grader; 350 ppm är en mer realistisk gräns. En uppvärmning på max 2 grader (ett mål uppsatt vid klimatmötena i Köpenhamn och Cancún) hindrar troligen inte en okontrollerad, global miljökatastrof; 1.5 grader är ett mer rimligt maxvärde. Det som gör scenarier osäkra är framför allt ”tipping points”, tröskeleffekter, t.ex. att värme i Sibirien leder till att permafrosten minskar så att mängder av metan, som har en stark växthuseffekt, frisätts så att temperaturen stiger ännu mer så att ännu mer metan frisätts osv.

”Peak oil” inträffar troligen inom innevarande årtionde, dvs. oljefälten börjar sina så att utvinningen av olja når sitt maximum och vänder nedåt. Oljepriset kommer då sannolikt öka mycket kraftigt och följas av recession och ekonomisk kollaps.

Men var kommer krig och massförstörelsevapen in i bilden? Kommer inte bristen på olja och andra råvaror att medföra stora och små krig? Ett scenario med krig mellan och inom stater omnämns på sidan 234 men det är allt. Trots denna brist är boken mycket läsvärd; troligen den viktigaste svenska boken år 2011.

Mahatma Gandhi sa: ”There is enough for everyone’s need but not for everyone’s greed.”

Wijkman A, Rockström J. Den stora förnekelsen. Stockholm: Medströms Bokförlag 2011.

Vi är alla afrikaner

Vi är gjorda för att bo i Afrika, samla mat på stränder och i skogen och inte bli bofasta bönder. Det var när vi lämnade Afrika och så småningom blev bönder som vi började kriga och slå ihjäl varandra och arbeta långa dagar.

Efter decennier av arbete och studier i Afrika och Asien är Lasse Berg övertygad om att vi aldrig borde ha lämnat Afrika och de små grupperna av nomadiserande människor som var jämlika ned till jantelagsnivå och som samarbetade (”utan Jantelag inget jämlikt samarbete och delande”). Och att vi idag bör lära oss att samarbete, inte aggressivitet, ger belöning i hjärnan så att vi mår bättre och blir lyckligare. Lär vi oss detta så bör länder kunna samarbeta för fred och mot klimathotet.

Jag kan inte bedöma om Lasse Berg lyckats intervjua och läsa de mest trovärdiga forskarna men hans bok var för mig en ögonöppnare och har fått mig att tänka i nya banor om människan. Jag tror faktiskt att jag fått mer lust att fredsarbete!

Berg, Lasse. Skymningssång i Kalahari. Stockholm: Ordfront 2011

SLMK på SLS tisdagssammankomst

Som bekant är SLMK en förening inom Svenska Läkaresällskapet, ja den största ideella föreningen av läkare och medicinstudenter. Det var därför passande att SLMK blev inbjudet att delta i en tisdagssammankomst den 13 september om strålning och hälsa. Inbjudan kom från Karolinska Institutets Kandidatförening genom dess redaktör, Long Long Chen.

Professorn i onkologi Rolf Lewensohn berättade framför allt om de stora framstegen inom strålbehandling på senare år. Peter Hofvander från den nyligen sammanslagna myndighet som heter Strålsäkerhetsmyndigheten talade bl. a. om tillåtna stråldoser för allmänhet och för personal vid kärnkraftverken. Det största tillskottet utöver bakgrundsstrålningen kommer från det medicinska bruket av joniserande strålning, det näst största från radon, medan ingen mätbar strålning från kärnkraftverken når befolkningen.

Gunnar Westberg talade om sambandet mellan kärnkraft och kärnvapen, alltså inte primärt om strålning. Han framförde som sin åsikt, och inte på SLMK:s vägnar, att det är svårt att åstadkomma och behålla en värld fri från kärnvapen om där finnes kärnkraftverk i stort antal spridd över hela världen. Denna fråga, som kan formuleras som ”är IAEA:s uppdrag möjligt att genomföra”, behöver diskuteras.

Vad händer med kärnkraftverken i krig, undrade Gunnar? Vi har ju lärt oss från Fukushima att man inte behöver bomba ett kärnkraftverk för att åstadkomma en hardsmälta, det räcker med att slå ut elförsörjningen. Blir inte det följden i krig?

Gunnar använde förstås tillfället till att tala om SLMK och föreningens uppdrag, att informera om kärnvapenkrigets medicinska konsekvenser.

Ungefär 35 åhörare, varav en tredjedel studenter, fanns på plats.

Programmet finns, liksom Läkaresällskapets andra tisdagssammankomster, att se på webb-tv www.sls.se/Aktuellt/Webb-tv/

Gunnar Westberg

Formandsberetning, DLMK, 2010 - 2011

I stil med tidligere år har aktivitetsniveauet igen været på et vågeblus i det forgangne år. En enkelt henvendelse sammen med Pugwash til Folketingets Udenrigs- og Forsvarsudvalg i marts 2011 om vores mening om det nye START aftale er det blevet til. Jeg synes, det var et godt brev, vi fik mailet, men denne gang uden nogen tilbagemelding fra MF'erne. Man må håbe, at de husker på os, hvis Folketinget engang i fremtiden skal diskutere f.eks. NPT-traktaten.

Jeg synes også, det er meget betegnende for foreningens situation, at der ikke var nogen danskere tilstede, da SLMK indkaldte til Nordisk møde 6.-8. maj i Uppsala om Mennesker og Atomvåben. Her var de øvrige formænd fra Sverige, Norge, Finland tilstede foruden menige medlemmer og stud.med.er herunder også fra Estland.

Atomkraft

Katastrofen på Fukushima atomkraftværket i Japan har virkelig sat gang i en debat om atomkraftens fremtid. Nu havde den ellers fået en renæssance i forbindelse med klimaforandringerne, hvor a-kraften er udråbt til at være en klimavenlig energikilde. Vi har set, at Tyskland's regering har meldt ud, at atomkraften skal være udfaset i 2022 og også Japans regering har meldt noget lignende ud. Det var desuden en øjenåbner for mig at læse i Dagbladet Information af deres mangeårige klima- og energimedarbejder Jørgen Steen Nielsen, at atomkraften som energikilde har svigtet på et afgørende punkt, nemlig rentabiliteten af investeringerne. Der opføres i dag ingen nye værker uden at de er massivt statsstøttede, og det er forklaringen på, at der er flere uudnyttede licenser til atomkraft-værker i USA.

Medlemstallet

I år har 181 betalt kontingent, sidste år var det 202. Igen i år taber vi 21 medlemmer. Flere (5) har meldt sig ud aktivt, de

fleste dog passivt. Ingen har meldt sig ind, men aktuelt gøres der ved Niels Dahm et nyt forsøg på at hverve nye medlemmer ved et indlæg i Ugeskrift for Læger.

Foreningens fremtid

Det er bekymrende, at vi fortsat taber medlemmer i det tempo, som tilfældet er. Samtidigt er det glædeligt, at vi igen i år har et par aktive studenter-medlemmer. Atomvåben har ikke været på dagsordenen bredt i det forgangne år. Det opleves desværre som et ikke-eksisterende problem i vores del af verden ikke bare i befolkningen bredt, men også blandt politikerne og journalister. Det gælder, selvom der stadig er 20.000 atomvåben i verden, hvoraf 3.000 er klar til affyring indenfor få min. Omvendt er det ikke berettiget fortsat i vor tid at tale om, at den største trussel mod menneskehedens overlevelse er atomvåben. Det var berettiget da WHO udtalte det i 1985, men verden har forandret sig markant siden da. Budskabet vinder ikke genklang hos vore kolleger eller i befolkningen bredt.

Af andre sundhedsproblemer, der er mere fremtrædende i vor tid, må nævnes: 1) Klimaforandringerne, som rammer 3. verdens befolkningerne hårdest og som overvejende skyldes vores livsstil her i den rige del af verden, 2) konflikter og krige rundt omkring i verden, som igen helt overvejende finder sted i den 3. verden, 3) terrortruslen, der også er klart mest fremtrædende i lande, hvor der er krig, 4) foruden de store sygdomme på verdensplan: HIV, AIDS, Malaria, TB.

Dette bliver så den sidste årsberetning fra min side, da jeg som bekendt går af efter 15 år som formand. Jeg synes, at vi trods alt har gennemført flere gode projekter i fællesskab i de senere år, f.eks. Borgmesterkampagnen, deltagelse i NGO-konferencen ved Klimatopmødet i Kbh. 2009, og diverse møder i Udenrigsministeriet for at nævne nogle få af projekterne. Desuden har vi været blandt de trofaste bidragsydere til IPPNW centralt.

Povl Revsbech

Referat af DLMK's landsmøde 20.08.2011

Til stede var Povl Revsbech, Alexandra Schou, Klaus Arnung, Cæcilie Buhmann, Anton Aggernæs, Ole Breyen, Niels Dahm.

Til dirigent valgtes Anton Aggernæs, til referent Niels Dahm.

Indledningsvis diskuteredes og vedtoges en opdatering af dagsordenen (Anton Aggernæs) i overensstemmelse med vedtægterne.

Formandens beretning: Se andetsteds i Infobladet.

Fra diskussionen af beretningen:

Terrorhandlinger med kernevåben er stadig en mulighed. Herudover udgør de mange bestående kernekraftværker en nærliggende fare ved at en enkelt konventionel bombe kan få dem til at eksplodere. – Vor formålsparagraf i vedtægterne kom til urafstemning i 2003, med massiv majoritet til også at omfatte fredsarbejde generelt. Det har vi ikke brugt ret meget, men f.eks. Fredsakademiet har påpeget vigtigheden af, at videreføre DLMK. Vi har fortsat mulighed for dialog med politikerne. ►

Men fokus på kernevåbnene er stadig væsentligst. Kernekraft diskuteredes, men endelig holdning ikke fastlagt, men et faktum er, at der er påvist helbredsrisici ved opvækst nær kernekraftværker. Der var konsensus om vigtigheden af at holde DLMK i gang. Vi kan godt rumme en bredere aktivitet. Samarbejdsmuligheder med f.eks. Globale Læger. Positive signaler vigtigt. Vår kontakt med parlamentarikerne yderst tynd, reaktion på vore henvendelser næsten udeblivende. Ved større arrangementer, f.eks. de af Pugwash arrangerede, kommer kun de i panelet deltagende. Som medlemmer har vi kun knap 1% af landets læger, vi må søge at appellere bedre. IPPNW har været med til at skabe konventionen mod kernevåben, der skulle ligge klar i FN. Vi må gå ind i et langt træk for skabelsen af denne konvention, huske at plædere for sagen overfor de delegerede, der fra Danmark rejser til NPT-konferencerne i FN. Forslag om genoptagelse af møder i Udenrigsministeriet. Som medlemmer af en stor forening er vi med, ”vi er ikke alene”. Således bred enighed om, at DLMK skal bestå. Vi skal melde positivt ud. Der kan opstå situationer, der berettiger at NGO'er som DLMK består.

Formandens beretning godkendt.

International Councillors beretning:

ICAN-kampagne fortsat aktiv og nu nyt europæisk kontor. Verdenskongres i Hiroshima i august 2012. Håndvåben kampagne er fortsat i god aktivitet og deltagelse på FN niveau i forbindelse med forhandling af våbenhandel traktat. Boston kontor flyttet til mindre lokaler, men personalet har stadig samme størrelse.

Studenterrepræsentant beretter:

August 2010: Cykeltur for BAN af kernevåben i Europa. 30 Deltagere fra 5 Kontinenter deltog i at cykle 600km fra Düsseldorf og ned til verdenskongressen i Basel. Nu er vi allerede ved at planlægge den næste cykeltur, som vil strække sig fra Nagasaki til Hiroshima i Japan i August 2012 inden IPPNW's verdenskongres.

Påske 2010: Europæisk studenter-konference i Tallinn med 35 deltagere fra 8 lande. Her blev Alexandra Schou valgt til Europæisk studenter repræsentant sammen med Saima Naz Akhtar fra Norge. Næste ESC bliver i Berlin i påsken 2012.

ReCap – også dette år deltog 10 medicinstuderende fra Europa i projektet ReCap i Palæstina, herunder Alexandra. De har været på et klinisk ophold på to hospitaler i Bethlehem og lavede en række aktiviteter med børnene fra Ayda-flygtningelejren. Derudover besøgte de en række andre flygtningelejre i de palæstinensiske territorier i forbindelse med et forskningsprojekt om udviklingen af børnene i flygtningelejrene.

Andre store aktiviteter i studenterbevægelsen:

ICAN – international kampagne for afskaffelse af kernevåben får meget understøttelse fra IPPNW studerende. Især NLMA er meget aktiv i denne tværfaglige kampagne mod kernevåben.

NWIP – Nuclear weapons inheritance projekt. Studerende har lavet store aktioner i New York og har haft et møde i Genève her til foråret.

Aiming for prevention – især i de afrikanske lande og i Ecuador er studerende og læger optaget med projektet mod alle slags våben i dagligdagen.

Fastsættelse af kontingent: fortsat kr. 300/år, kr. 100/år for studerende.

Valg af formand:

Povl Revsbech har valgt at gå af som formand efter 15 år på posten. Takkes behørigt for hans store, dygtige arbejde i de mange år, de sidste flere også med ansvar for sekretariatet. Ingen andre har meldt sig som afløser. Det vedtages, at DLMK foreløbig styres af en kollektiv ledelse, med fordeling af opgaverne som følger: Niels Dahm kasserer, Anton Aggernæs revisor sammen med Bent Petersen, Cæcilie Buhmann som international councillor i samarbejde med Alexandra Schou, Klaus Arnung kontaktperson til Nyhedsbrevet og udarbejdelse af årsberetning, Alexandra Schou studenterkontakt og hjemmeside, Povl Revsbech sekretariat og hjemmeside. Herudover fordeleling af ad-hoc-opgaver.

Valg af koordinationsudvalg (synonym med bestyrelse):

De under ”tilstedeværende” nævnte undtagen Ole Breyen, der efter 26 årsdeltagelse og høj alder ønskede at udtræde.

Regnskab:

p.t. har DLMK et væsentligt overskud (især fordi Dyrslæger Mod Kernevåben ophørte og overlod DLMK sine aktiver). Men med et budget for 2012 med indtægt på 54.000 og udgifter på op til 80.000 er der behov for eftertanke. Der er behov for et stort beløb til udenlandske møder (verdenskongres i 2012). Udgivelsen af Nyhedsbrevet koster nu DLMK kr. mindst 40.000/år. Derfor vil vi nu undersøge, om vi skal aflyse aftalen med SLMK og lave eget blad, langt billigere.

Beslutning om foreningens aktiviteter:

Noget berørt ovenstående. Herudover vedtoges at undersøge muligheden for at etablere et ICAN-samarbejde inspireret af Norske Læger Mod Atomvåben (som vi kan trække på).

Eventuelt:

Der diskuteredes et indkommet forslag angående samarbejde med Dansk Røde Kors efter opfordring fra IPPNW hovedkontoret. Det vedtoges, at skrive til John Loretz (formidleren af opfordringen) om vore planer om et ICAN-projekt, hvori vi evt. kunne inddrage Dansk Røde Kors

Landsmødet afsluttet efter ca. 2 ½ time i god ro og orden.

Referent: Niels Dahm

Svenska Tandläkare Mot Kärnvapen - STMK

Liksom andra yrkesgrupper mot Kärnvapen (YMK) verkar föreningen STMK för en kärnvapenfri värld genom att informera om kärnvapen och dess verkningar medelst föredrag, symposier och utställningar mm. STMK bildades för ungefär 25 år sedan. Ytterligare information kan fås genom föreningens hemsida: www.stmk.se

Medlemsavgiften per år är för fullbetalande år 175 kr, för stödjande medlem 125 kr, för familjemedlem 75 kr och för tandläkarstuderande 0 kr. I avgiften ingår prenumeration på Svenska Läkare Mot Kärnvapens medlemstidning där man kan följa och delta i debatt och kampanjer. STMK:s pg är 4825354-6.

Ordförande

Claes Reit, Göteborg
claes.reit@odontologi.gu.se

Kassör

Ulf Lundin, Göteborg
ulundin@spray.se

Ledamot

Gunnar E Carlsson, Mölndal
g.carlsson@odontologi.gu.se

Ledamot

Kristina Palm, Östersund
palmkristina@hotmail.com

Sekreterare

Inger Egermark, Kullavik
inger.egermark@gmail.com

Ledamot

Monica Engvall, Västra Frölunda
sem.engvall@telia.com

Ledamot

Margareta Widén, Bromma
margareta.wi@telia.com

Ledamot

Kerstin Westbacke, Kungälv
kerstinw@comhem.se

Forskare och ingenjörer mot kärnvapen

Forskare och ingenjörer mot kärnvapen, FIMK, är nu associerade medlemmar i SLMK. Som sådana får de prenumeration på SLMK:s tidning och elektroniska nyhetsbrev, inbjudan till programaktiviteter, såsom föredrag i samband med möten, samt adjungering till SLMK:s styrelse vid behov enligt styrelsens beslut. De FIMK-medlemmar som väljer att gå in som associerade medlemmar i SLMK betalar en årsavgift om 200 kr år 2012. Avgiften för efterföljande år bestäms i sedvanlig ordning inom SLMK.

SSAMK:

Tidigare medlemmar i Sjuksköterskor, Sjukgymnaster och Analytiker mot Kärnvapen erbjuds associerat medlemskap i SLMK på samma villkor som beskrivs ovan.

DLMK:s bestyrelse

Povl Revsbech
Langdalsvej 40, 8220 Brabrand
Tlf. 86 26 47 17
E-mail: revsbech@dadlnet.dk

Niels Dahm
Hovedvej 14, Avernakø, 5600 Fåborg
Tlf. 62 61 83 61
E-mail: dahm@avernak.dk

Anton Aggernæs
Godthåbsvej 22, 4. tv
2000 Frederiksberg
Tlf. 38 34 35 07
E-mail: aggernaes.a@dadlnet.dk

Cæcilie Bøck Buhmann
Refnæsgade 53, 3. tv
2200 København N
Mobil-tlf. 26 18 95 06
E-mail: cbuhmann2002@yahoo.com

Klaus Arnung
Kæmpehøjvej 3, 2950 Vedbæk
Tlf. 45 66 11 81
E-mail: k.arnung@dadlnet.dk

Alexandra Schou
Jagtvej 120, 3, 332
DK-2200 København N
alixschou@hotmail.com
Tlf: 0045 27218115

DLMK:s sekretariat:

c/o Povl Revsbech
Tlf. 86 26 47 17
E-mail: revsbech@dadlnet.dk
Medlemskab opnås ved indbetaling af årskontingent på Giro 8 03 91 00
300 Dkr for læger og pensionister
100 Dkr for studenter
200 Dkr for støttemedlemmer
DLMKs hjemmeside: www.dlmk.dk

DLMK styres foreløbig af en kollektiv ledelse, med fordeling af opgaverne som følger: Niels Dahm kasserer, Anton Aggernæs revisor sammen med Bent Petersen, Cæcilie Buhmann som international councillor i samarbejde med Alexandra Schou, Klaus Arnung kontaktperson til Nyhedsbrevet og udarbejdelse af årsberetning, Alexandra Schou studenterkontakt og hjemmeside, Povl Revsbech sekretariat og hjemmeside.

Valberedningens förslag till SLMK:s STYRELSE 2011 – 2012

Ordförande: **Jan Larsson**, Linnégatan 2H, 753 32 Uppsala
tel 018-14 62 12, mobiltel 0730-722 588
e-post: jan.larsson@slmk.org

Sekreterare: **Meit Krakau**, Danarövägen 19,
182 56 Danderyd, tel 08-753 13 50
e-post: meit.krakau@slmk.org

Vice ordf. **Ann Marie Lang Janson**, Upplandsgatan 15
113 60 Sthlm, 08-20 23 31, 070-665 56 51
e-post: am.lang@bredband.net

Ansvarig för **Gunnar Westberg**, Olivedalsgatan 23, 5 tr
kontakter 413 10 Göteborg, tel. 031-82 86 92
med IPPNW. mobiltel 0727-44 30 23
Tidigare e-post: gunnar.westberg@slmk.org
Co-president

Vice ordf. **Leonore Wide**, Syrenparken 23,
133 35 Saltsjöbaden, tel 08-717 65 17
e-post: leonore.wide@slmk.org

ÖVRIGA

ORDINARIE

Vendela Englund-Burnett

Mimergatan 13, 654 60 Karlstad
tel + fax 054-21 29 42
e-post: vendela@slmk.org

Hans Levander

Vårdkasvägen 11, 756 55 Uppsala
tel 018-32 43 47, fax 018-32 00 84
e-post: hans.levander@slmk.org

Åsa Lindström

Kribsensgat. 7 b lgh 1202,
632 20 Eskilstuna
mobiltel 073-663 11 40
e-post: asa.lindstrom@slmk.org

Frida Sundberg, Norra Ågatan 5B,
416 49 Göteborg, tel 031-700 88 08
e-post: frida.sundberg@slmk.org

Martin Tondel

Utsädesgatan 4 C 431 46 Mölndal
tel: 031-353 23 29, mobiltel: 070-543 56 40

Andreas Tolf

Pedagoggränd 3 F, 90730 Umeå
tel 070 - 636 3834
e-post: andreas.tolf@slmk.org

Erik Wareborn (studentrepresentant)

Kapellgatan 16 u6 lgh 1302, 214 21 Malmö
070-975 71 61
erik_wareborn@hotmail.com

SUPPLEANTER

Gösta Alfvén

Svartensgatan 20, 116 20 Stockholm
tel 08-643 47 02 + fax efter telefonanmälan
e-post: gosta.alfven@slmk.org

Johannes Eldblom

Landalagången 14, 6 tr
411 30 Göteborg
031-41 40 35 · 073-42 33 100
johannes@eldblom.dk

Martina Grosch

Sölvesborgsgatan 3b, 2tr · 214 36 Malmö
mobiltel 0762-48 28 46
e-post: martina.grosch@slmk.org

Madeleine Johansson

Klostergatan 11 2tr. 703 61 Örebro
mobiltel: 070-241 22 81
e-post: madeleinejohansson@email.com

Nelli Jonasson-Filippova

Lars Olofs Gata 12 läg 4
541 44 Skövde
mobiltel: 076-23 00 634
e-post: nelli@slmk.org

Johannes Norberg

Ö Nygatan 104, 1 tr, 93135 Skellefteå
tel 090-19 20 33, mobiltel 070-275 42 22
e-post: johannes.norberg@slmk.org

Monika Palmgren

Slottsvägen 6, 169 69 Solna,
tel 0709-22 85 51
e-post: monika.palmgren@slmk.org

Anneli Schmauch

Språkgränd 1, 907 33 Umeå
tel 090-19 91 48, fax 090-785 17 17 (a)
e-post: anneli.schmauch@slmk.org

Thomas Silfverberg

Svärdsjögatan 3 A
791 30 Falun
tel 073-581 71 34,
e-post: thomas.silfverberg@slmk.org

Wenjing Tao

Polkastigen 7, 152 70 Södertälje
E-post: wenjing.tao@slmk.org
Mobiltel: 073-7641952

Christina Vigre Lundius

Håkantorpsmölla,
284 91 Perstorp, tel 0435-347 31
e-post: christina.vigre.lundius@slmk.org

STUDENTSUPPLEANT

Vakant

REVISION

Auktoriserad revisor

Jan Anders Nilsson

PWC
Box 1215, 251 12 Helsingborg
tel 042-37 72 00
e-post: jan-anders.nilsson@se.pwc.com

Auktoriserad revisor, suppleant

Jonas Grahn

PWC
Torsgatan 21, 113 97 Stockholm
tel 08-555 330 00
e-post: jonas.grahn@se.pwc.com

Föreningsrevisor

Bengt Lindell

Bättre Tidens Gränd 18, 393 59 Kalmar
tel 0480-44 99 24
mobiltel 070-647 23 47
e-post: bengt.lindell@slmk.org

Föreningsrevisor, suppleant

Kristina Olofsson

Varvsgatan 3b, 824 50 Hudiksvall,
tel 0650-102 56
e-post: kristina.olofsson@slmk.org

Anställda, ej i valberedningens förslag:

KASSÖR OCH KANSLICHEF

Klas Lundius

Håkantorpsmölla, 284 91 Perstorp
tel 0435-353 27, mobiltel 070-520 83 58
e-post: klas.lundius@slmk.org

INFORMATIONANSVARIG

Josefin Lind Norrtullsgatan 45, 113 45

Stockholm
Tel: 08 - 400 20 483
Mobiltel: 0760 - 24 51 58
E-post: josefin.lind@slmk.org

Valberedningen har utgjorts av:

Carin Odhner (sammanställande), Sturevägen 30, 182 74 Stocksund
tel, 08-755 50 29, e-post: carin.odhner@telia.com

Karin Stenstedt

Alviksvägen 17, 167 53 Bromma
tel 08-25 56 38, e-post: karin.stenstedt@slmk.org

Karin Svensson

Hantverkareg 10 A, 341 36 Ljungby, mobiltel 0735-80 75 40
e-post: iku_karin@yahoo.se

Avsändare:
SLMK, c/o Lundius
Håkantorpsmölla
284 91 PERSTORP
Sweden

**Begränsad
eftersändning**

Vid definitiv eftersändning
återsänds försändelsen med
nya adressen på baksidan

ÅRSMÖTE

Alla medlemmar är välkomna till SLMK:s årsmöte som hålls lördagen den 21 januari 2012 kl 14.00 - 15.00 i Läkarförbundets lokaler, Villagatan 5, Stockholm.

Sedvanliga årsmötesförhandlingar. Behandling av ett förslag om stadgeändring innebärande tidigareläggning av senaste tidpunkt för inlämnande av motioner till årsmöten. Förslaget kommer att läggas ut på SLMK:s hemsida.

I samband med årsmötet planeras även ett program med en inbjuden talare. Enkel förtäring.

Kontakta gärna meit.krakau@slmk.org om du önskar mera information.

